తిరుపతి కొండ మెట్టు

శ్రీ తిరుమల మహా పుణ్యక్షేత్రంలో గాలి గోపురానికి పోయే మొదటి మెట్లవరుసలో సగం దాటినపైన, ఏకాకి కుంటి బిచ్చగాడు పున్నెడు నివాసం.

ఏ బిచ్చగాళ్ళ ఋషికులానికీ చెందకుండా పున్నెడు ఆశ్రమం ఏర్పరచుకున్నాడు. రెండు కాళ్ళూ మొండే! కాని వాడికున్న బలం విపరీతం. వాడుచేసే దొమ్మరవిద్యల సాహసం నైపుణ్యం ఏ "ఇసాకో గ్రాండు రషియను సర్కసు" జట్టులోఉండే పరమ సాహసికిన్నీ లేదు.

చేతులతో మెట్లెక్కుతాడు. కోతిలా కొమ్మనుంచి కొమ్మకు ఎగిరి ఛంగున పోతాడు. వ్రేలాడుతూ చక్రంలా గిరగిర తిరుగుతాడు. దేహమంతా వాఅఖ్యమనిలా పైకెత్తి వేళ్ళమీద తలక్రిందులా నిలబడి నడుస్తాడు. మెట్టు మీద నిలుస్తూ, చేతుల్లోంచి దూరుస్తాడు. అతని విచిత్రపు ఆసనాలూ మొగ్గలూ ముందు హఠయోగి విరూపాక్షనందుడుగాని, జపాను సర్కసు వీరుడు మసుకాకోగాని విన్యాసంచేసే ఆసనాలూ మొగ్గలూ వేయి కొవ్వువత్తుల విద్యుత్ దీపంముందు ఆముదం దీపంలా తెలతెలపోవలసిందే.

యాత్రికుల తండాలు మేఘాలులా పున్నెడు ముందరచేరి, అతని అద్భుతమైన మొగ్గలు, పనులు చూసి ఆశ్చర్యంతో దమ్మిడీలు, కాసులు, అణాలు వర్షం కురిపిస్తే రాత్రి తొమ్మిది అయ్యేసరికి అయిదూ, ఆరు రూపాయల చిల్లర చెరువులు కట్టవలసినదే. ఏ బ్రహ్మోత్సవమో అయితే పది, పదిహేనురూపాయల వరదలుకట్టాయి.

తిరుపతి కొండల ఎక్కుడు దిగుడుల ఏడు మైళ్ళలో ఉన్న నాల్గు వందల ఏబదియారు బిచ్చగాళ్ళలో, పున్నెడుకు వచ్చే రాబడి ఇంక ఎవరికీ లేదు.

వికలాంగులు ఉన్నారు. ముక్కు నోరు అంతా ఏకరంధ్రమైన వారున్నారు. కుష్టురోగులు, మాంత్రికులు, సన్యాసులు, ముళ్ళమీద హంసతూలికా తల్పంమీదలా పండుకొనే యోగీశ్వరులు, గుడ్డివారు, కోకిలకంఠముతో పాడే గాయకులు, ఆడవాళ్ళు, మగవాళ్ళు, బిడ్డలు, భయం గలుగజేసేవి, వట్టి మొద్దుని కళాసౌందర్యం వెల్లివిరిసేవి విగ్రహాలను ముందుంచుకొని పూజారి పనిచేసే భక్తులు - ఎన్ని రకాలున్నారో తిరుమలేశ్వరుని కొలువుచేసే అయ్యంగార్లు, అయ్యరులు, అయ్యలు, రెడ్లు, మొదలియార్లు, సెట్లు, పిళ్ళలతోపాటు, కోతులతోపాటు ఈ బిచ్చకుల బృందాలు!

2

ఆ విచిత్ర ప్రపంచంలో ఉన్న బిచ్చగాళ్ళంతా పున్నెణ్ణి చూసి అసహ్యించుకునేవారు. పున్నెడు ముష్టివాళ్ళందరికి విరోధి అయిపోయినాడు. అతడి సంపాదన వాళ్ళ కడుపుల్లో, మంటలు చెలరేగజేసింది. వారికి ఉడుకు బోతుతనం కాశ్మీర దేశాన్ని సహారా ఎడారి చేయగల శక్తితో విజృంభించింది. వితరణ ప్రవాహాలు పున్నెడుదగ్గిర ఆనకట్ట కట్టబడి అక్కడ మహా సరస్సై, తక్కిన ఏడుకొండలూ నిర్జలవాహినులుగా ప్రవహిస్తున్నవి.

పున్నెణ్ని త్వరగా కొండమీదనుంచి జపానువారు మంచూరియా ఆక్రమించుకొని చీనా రాజ్యాన్ని తరిమినట్లు నెట్టి వేయాలని బిచ్చగాళ్ళ సంఘంలో ఉద్యమం బయలుదేరింది. బిచ్చగాళ్ళలో ఏ కబురైనా తీగెలేని వార్తయి శేషాచలం అంతా నిమేషంలో ప్రసరిస్తుంది. మోకాళ్ళ పర్వతం, చుక్కల పర్వతం, సన్నిధి పర్వతం అన్నీ ఆ వార్త ఆక్రమిస్తుంది. పున్నెణ్ణీ శ్రీ వెంకటేశ్వర సర్వహిత భక్త బృందంలోంచి రెండువేల మైళ్ళన్నా విసిరి వేసేందుకు ఒక మాఘశుద్ధ ఏకాదశినాడు బిచ్చకుల ఆశ్రమాలన్నీ తీర్మానించుకున్నాయి. దీనికికారణం ఏమిటంటే ఆ ఏకాదశి ఉదయం నుంచి పున్నెడికి మధ్యాహ్నానికి ఇరవై అయిదు రూపాయలు వచ్చాయి. ఇంకా వస్తున్నాయి. సాయంకాలానికి ఈ తీర్మానం!

ఈ తీర్మానము ప్రకారం బిచ్చగాళ్ళకు అన్నము సాంబారు అమ్మేవాళ్ళు పున్నెడికి అమ్మడం మానివేశారు సరుకులు. ఏడుమైళ్ళదారి పొడుగునా విక్రయించేవాళ్ళు విక్రయించడం మానివేశారు.

3

పున్నెడు మొదట వేళాకోళ మనుకున్నాడు. క్రింద ఆశ్రమంలో ఉన్న దిగుడు బావిలో నుంచి పై ఆశ్రమాలవాళ్ళకీ విడి బిచ్చగాళ్ళకి అమ్మేమనిషి అలివేలు పున్నెణ్ణి వెక్కిరించి "నీళ్లు, నీళ్లు" అని పున్నెడు గోలపెడుతున్నా! నడుమూ కటిగౌరం ఆడించుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది. పున్నెడికి కళ్లు పచ్చబడ్డాయి.

ఆ స్థలం వదిలి క్రిందికిపోయి నీళ్లు త్రాగి రావచ్చును. కాని పున్నె దున్న అత్యంత లాభదాయకమైన స్థలం యాత్రికులు విశ్రాంతికి ఆగేస్థలం. మెట్లెక్కి వస్తూంటేనే పున్నెడు కనబడతాడు. ఆ స్థలం వదిలితే పున్నెడికి రెండునూర్లురూపాయలిస్తామన్నారు కొందరు బిచ్చగాళ్లు; పున్నెడు ఆస్థలానికి నెలకు పదిచొప్పున అద్దె, పదిచొప్పున అమ్మకానికి ఇచ్చి పన్నెండు నెలలకు వెంకటేశ పెరుమాళ్ళ పున్నెమా అని సంపాదించాడు.

చెట్టునీడనే కూలబడి తల ఛాతీమీద వాలిపోగా పున్నెడు తన జీవితం అంతా తలబోసుకున్నాడు.

4

పున్నెడు అనంతపురం జిల్లాలో ఒకగ్రామంలో నివసించే అభిమానవంతుడూ ఆస్థిపరుడూ అయిన రెడ్డి భూస్వామి. ఈ రెడ్డికుటుంబానికి పక్క ఊరులో పెద్ద

భూస్వాములైన ఇంకో రెడ్డికుటుంబానికి సరిహద్దు తగాదావచ్చి కురుపాండవ యుద్ధమైపోయింది.

అప్పుడు పున్నెడి పేరు పుణ్యంరెడ్డి. తం(డిన్నీ ముగ్గురు అన్న దమ్ములూ వీరస్వర్గం పొందారు. వారితోపాటు అవతల కక్షవారూ చాలా మంది రంభకోసం పెనుగులాడడానికి స్వర్గానికి గూడా ఈ తగాదా తీసుకువెళ్ళారు. అవతల కుటుంబంలో ఇద్దరూ, ఇటు పుణ్యంరెడ్డీ మిగిలారు.

పుణ్యం రెడ్డి రెండుకాళ్లూ ఆ యుద్ధంలో విరిగిపోయినాయి. జిల్లా వైద్యాలయంలో రెండు కాళ్ళూ ఛేదించి మొండిలగ్గణ్ణి జేశారు. కుటుంబం యావత్తూ నశించింది. వ్యాజ్యాలలో ఆస్తి ఇదివరకే పోయింది. ఉన్న నాల్గయిదువందలు పట్టుకొని కతిపయ ప్రయాణాలుచేసి రెండేళ్ళకు వేంకటాచలం సోపానపంక్తిలో రెండవశేషాచలపతిలా అవతరించాడు. పుణ్యం రెడ్డి, ఇంక రెండేళ్ళలో పున్నెడయ్యాడు రెడ్డి.

అవతల రెడ్డి కుటుంబం ఏమవుతుందో! అన్న శిక్ష! భగవంతుడు లేడా అన్న వేదాంతం, బ్రతుకుమీద ఆశతో అతను తిరుపతి కొండ మెట్లల్లో అవతరించాడు.

5

పూర్వ చరిత్రలన్నీ మాయమై పున్నెడికి కళ్ళ రెండు చుక్కలు రాలినవి. అతని గొంతుక ఎండింది. ఆకలి కొండచిలువలా చుట్టుకుపోయింది. ఎముకలు పిప్పిచేస్తున్నాయి.

కొండమీద దుకాణాలకు సరుకు అందుబాటుచేసే వర్తకులు వచ్చినప్పుడు పున్నెడు కొంతడబ్బు వారికి యిచ్చి సాయంకాలానికి వంట సామగ్రి తెప్పించుకొనుటకు ప్రయత్నించి డోలీలవాళ్ళకు రెండణాలు చేతులో వేసి కుండెడు నీళ్ళు తెప్పించుకున్నాడు! ఆ సరుకుతో, ఆ నీటితో మూడు రోజులు గడిపాడు పున్నెడు.

నాలుగురోజులు తెల్లవారగట్ల మూడింటికి లేచి ముష్టికి తయారైనాడు. తెల్లవారే వరకు ఒకరూపాయన్నర మూడు దమ్మిడీలు ప్రోగయినాయి. ఇంతలో మామూలుగా కొండమీద దుకాణాలకు సరఫరాదారుడు కందసామి వంటసామాగ్రి తెచ్చి ఇచ్చే సమయమైందని కొండపైకి దిగువకూ చూసి ఆ పక్కనే నాలుగుబారల దూరంలో తాను నిద్రపోయే పొదకడకు పోయి, ఒకపెద్ద రాయితీసి చూసినాడు.

అతని కళ్ళు తిరిగి "అమ్మయ్యో అని వెనక్కు వాలిపోయినాడు. ఆ రాతిక్రింద పున్నెడు దాచుకున్న అయిదు వందల డెబ్బది అయిదురూపాయల మూట మాయమైపోయింది. పున్నెడు ప్రాణం నిలువునా కూలబడిపోయింది. రాతిపక్కనే పున్నెడు కూలబడిపోయాడు.

కొంతసేపటికి అతని మొగం జేవురించింది. తనకు వస్తువులిచ్చే కుప్పుస్వామిగాడే అని అతడనుమానం పడ్డాడు. కుప్పుస్వామి వాళ్ళజట్టులో వాడు కాదు గనుక తనకు సరుకులిచ్చాడు. ఈ కుప్పుస్వామి రాక్షసుడు. వెంకటేశ్వరుడి ఆస్తే దొంగతనం చేయగల పిశాచి! వజ్రువలు తిరిగి కండలుకట్టి హనుమంతుని హస్తాలవంటి బలమైన అతనిచేతులు భయంకరంగా వంకరలు తిరిగినవి. ఆ సమయంలో అతనిచేతుల కందిన ప్రాణి, కబంధుని వాతబడినట్లే.

6

ఆ రోజు దొరికిన డబ్బునిచ్చి వంటసామాగ్రి కొనుక్కున్నాడు పున్నెడు. ధనంతోపాటు అతని ఉత్సాహమూ శక్తీ పోవడానికి కారణం అలివేలు చర్యే!

అలివేలు ఈ రోజూ అంతనిర్దయగానే నడిచిపోయింది. అలివేలు శేషాచలపతి కొండకూ, తనకూ ప్రియమైనది. ఆమె నవ్వు తనకోసం, ఆమె వయ్యారం తనకోసం. ఆమె తన చింపిరి జుట్టును దువ్వుకొందంటే తనకోసం! ఆ ఆలివేలుకూడా తనమీద కక్షవహించింది.

ఆమె తనవైపు చూడలేదు. తలవంచుకు వెళ్ళిపోయింది. తనకు నీరీయలేదు. వెక్కిరించి వెళ్ళిపోయింది. తాను భోజనం చేస్తుంటే అది కబుర్లు చెప్పడానికి రాలేదు. అతనికి జీవితేచ్ఛ పోయింది.

కసికొద్దీ అవతలి రెడ్డికుటుంబం నాశనం కోరుతూ జీవించి ఉన్న పున్నెంరెడ్డి, పున్నెడుగా సంపూర్ణంగా మారి వెనకటి జీవితం మరచి జీవిత యుద్ధంలో ఈ విచిత్ర భిక్షకునిగా నడిపిస్తున్నాడు.

అతనిలోని భిక్షకత్వ భావమూ పోయింది. అతడు జీవిత యోధుడు : బ్రతుకొక మహాయుద్ధం, అందులో రోజురోజూ విజయమే! ఆ విజయానికి ప్రేమ, సేవ, కసి, భయం, ఆశ, జీవితావలంబనాలవుతాయి.

ఆ ప్రేమ నిధానం పున్నెడికి అలివేలు, అలివేలు పెడమోము పెట్టింది. మూలమూలల దాగివున్న పున్నెడు ప్రేమ ఈనాడు అతివ్యక్తమైంది.

ప్రపంచంలో యుద్ధంక్రమంగా ఒంటిగా సంసార యాత్రచేసే ఆశ అడుగంటింది. తన విద్యలు చూపించి ముష్టిఎత్తడం మానివేశాడు పున్నెడు.

ఆ డబ్బు మాయమైంది. రోజూ వచ్చే డబ్బులేదు. యాత్రికులు పలకరించినా పున్నెడు మాట్లాడలేదు. ఏదైనా జబ్బు అంటే పున్నెడు మాట్లాడకుండా పండుకొంటాడు.

7

అయిదురోజు లయ్యేసరికి పున్నెడు అస్థిపంజరమైపోయాడు.

పున్నెడు దురదృష్టము వెంకటాచలాన్ని రాళ్ళలా ఆశ్రయించివున్న వర్తకులు మొదలైన యావన్మందికీ తెలిసిపోయింది.

శేషాచల బిచ్చకులలోకం అంతా పున్నెడు స్థితికి పండుగ చేసుకుంది. వదులుతాడురా పిశాచి అనుకున్నదా లోకం! అందరికి ఇక కొంచెమో గొప్పో దొరుకుతుంది. ఇంతవరకు పున్నెడ్నే అదృష్టదేవత ఆవహించింది. ఇంతటినుంచి కొండమెట్లదారి ఏడుమైళ్ళూ క్రిందకి పైకీ ఆమె తిరుగుతూ ఉంటుంది. మళ్ళీ ఎన్నాళ్ళకో మంచి దినాలు వచ్చాయిరా అనుకున్నారు.

నీరసించిపోయిన పున్నెడికి ఆరవదినం రాత్రి స్పృహవచ్చింది. కొండమీదనుంచి ప్రక్కనున్న లోయలోనికి ఉరికి వెంకటేశ పాదసన్నిధి చేరుదామనుకున్నాడు. చేతులతో పాకి నూరడుగుల దూరంలోఉన్న ఎత్తు బండలమీదికి పోయినాడు. గోవిందా!

వెంకటరమణా! ఏడుకొండలవాడా! అని ఉరకబోయినాడు. ఇంతలో చల్లని చేతులు అతని నడుంబట్టి వెనక్కు లాగివేసినాయి!

8

కళ్ళు మూసుకున్న పున్నెడు శ్రీ వెంకటేశ్వరుడు ప్రత్యక్షమైనాడనుకొన్నాడు, అతని దేహం పులకరించింది. చల్లని గాలులు ప్రసరించినట్లయింది. వెన్నెలలు పిండి ఆరగా కాచినట్లయింది.

అతను కళ్ళు తెరిచేసరికి ఎట్టఎదుట చుట్టుపక్కల బిచ్చగాళ్ళ ఆశ్రమాలకు నీళ్ళు పోసే పిల్ల అలివేలు కనబడింది. ఆమె తీరైన మోమంతా ఆ వెన్నెల్లో ప్రవాహాలై ప్రవహించే కంటినీరు మెరుస్తూ కనిపించింది.

ఆమె వెక్కివెక్కి ఏడుస్తూ, "పున్నెడు! నాను బహుపాపిని. నిండా ద్రోగం చేసిన ఆరుమాసాల క్రితం రోగం వచ్చి దుడ్డులేక సబ్బరపడి నప్పుడు నాకు పత్తురూపాయలంపిన నీ సల్లని గుండెకు నాను ద్రోగం సేశినా! సుక్కల పర్వతం ముసలిదానికి నువ్వు చేసిన సాకిరి దేముడే సేయగల్డు! నీ బతుకునిండా దేముడే వున్నాడు. వీళ్ళు పిశాసులు. నాను రక్కసి. వాళ్ళ మాటలకు లోబడి, ఈలా పాపి అయిపోతినిదా! ఓయ్! ఓయ్ నాకు నరకందా రాసినాడే!"

అని పొంకమయిన తన వక్షోజాలు ఉబికిపోగా అతి దీనంగా పొర్లి పొర్లి వచ్చే ఏడుపును ఆపకుండా ఏడ్చింది.

9

పున్నెడు నిర్ఘాంతపోయినాడు. అలివేలును నీరసంలో కూడా బలం తగ్గని చేతులతో దగ్గిరకు లాక్కున్నాడు.

"పిల్లా, నాకు కలిగిన ఈ సెబ్బరకు నేను దుఃఖం పొందనేలేదు. ఇంతకుమించి కష్టాలు తీరినవి ఈ ప్రాణికి! కాని అతి మెత్తని నీమనస్సుకు ఎంత బాయితనం వచ్చిందని విచారం పొందినాను. ఎప్పుడూ ఎన్నెల్లుకురిసే నీ చూపుల్లో కారుమబ్బులు కనబడినాయి కదా! ఇక ప్రపంచకంలో మంచి పున్నెం లేదనే తోచినదే! ఏల ఈ ప్రాణి బ్రతికేది?"

"సామీ! చెమించు, నాను శాకినిదా! నీసొమ్ము ఏడ నీవు దాచేది నాకుదా తెలుసునే. అది కుప్పుసామికిదా నాను సెప్పితేనే. అది వాడుదా తీసుండు!"

పున్నెడు పక్కున నవ్వాడు. అతని హృదయంలోనూ వెన్నెల కాసింది.

"పోయెలే! ఈ ప్రాణికి చేతులిచ్చిన యెంకన్న పున్నెమా! పది అయిదు నూర్లు సంపాదించినా? నువ్వు నా దగ్గిరే ఉండు! అంతే, నా సంసారం నువ్వు!"

పున్నెడు ఆమెను తనచేతుల్లోకి తీసుకొని తలా, కళ్ళూ, ముక్కూ చెవులూ, పెదవులూ ముద్దుపెట్టుకొన్నాడు.

అలివేలు తానుతెచ్చిన మంచినీళ్ళూ కూడూ పున్నెడికి నెమ్మదిగా తినిపించింది.

చుక్కలు నవ్వినవి! వెన్నెలలపతి మరీ చల్లని గాఢమయిన అడవి పూవుల పరీమళాలైనకాంతులు వాళ్ళపై అక్షతలుగా చల్లాడు.

శ్రీ వెంకటేశపతి తన ఎదుట జరిగిన వివాహాలకన్న తానే స్వయంగా జరిపిన యీ పెళ్ళి ఉత్తమమైనదనుకున్నాడా!